

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců JUDr. Václava Štencla, MA a JUDr. Radka Malenovského ve věci

žalobkyně: D. D., IČO X
místem podnikání X
zastoupená advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: Městský úřad Rosice
sídlem Palackého nám. 13, 665 01 Rosice u Brna

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení vedeném o přestupku žalobkyně
pod sp. zn. MR-S 13941/21-ODO NABS/2,

takto:

- I. Žalovaný **je povinen** vydat rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. MR-S 13941/21-ODO NABS/2, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalobkyni **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- III. Žalovaný **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalovaný vydal dne 30. 6. 2021 příkaz č. j. MR-C 50873/21-ODO PAS, sp. zn. MR-S 13941/21-ODO NABS/7 (dále jen „příkaz“), kterým žalobkyni uznal vinnou ze spáchání přestupku dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“). Jádrem sporu je otázka, zda byl příkaz řádně doručen již dne 1. 7. 2021 (když byl doručován přímo žalobkyni), a odpor podaný proti němu dne 3. 5. 2022 byl tudíž opožděný, nebo byl příkaz doručen neúčinně a odpor podán včas, a žalovaný je tudíž v řízení o přestupku nečinný.

II. Stanoviska účastníků řízení

2. Žalobkyně se domáhá toho, aby byla žalovanému uložena povinnost vydat meritorní rozhodnutí ve shora označeném řízení. Tvrdí, že příkaz byl nesprávně doručován přímo jí, ačkoliv před zahájením řízení zmocnila Ing. M. J. k zastupování v případném přestupkovém řízení. Tomu příkaz nebyl doručen. O vydání příkazu se zmocněnec dozvěděl až dne 29. 5. 2022 a dne 3. 5. 2022 podal proti příkazu odpor. Žalovaný byl povinen rozhodnout ve věci nejpozději 4. 7. 2022, což neučinil, a je tudíž nečinný. Krajský úřad Jihomoravského kraje k žádosti žalobkyně nevydal žádné opatření k ochraně proti nečinnosti.
3. Žalovaný se k žalobě vyjádřil tak, že odvolací správní orgán vydal usnesení, že žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti není důvodná.

III. Posouzení věci krajským soudem

4. Krajský soud v Brně shledal, že žalobkyně je osobou oprávněnou k podání žaloby, bezúspěšně vyčerpala prostředky ochrany proti nečinnosti a podala žalobu v zákonné lhůtě jednoho roku ode dne, kdy proběhla zákonná lhůta pro vydání rozhodnutí. S ohledem na splnění všech podmínek řízení soud přistoupil k posouzení jednotlivých žalobních námitek na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s. ř. s.).
5. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti. Žalovaný vydal dne 15. 4. 2021 výzvu žalobkyni jakožto provozovateli motorového vozidla k uhrazení částky 1 000 Kč na základě § 125h zákona o provozu na pozemních komunikacích, a to z důvodu zjištění, že řidič jí provozovaného vozidla dne 28. 3. 2021 překročil nejvyšší dovolenou rychlost. Žalovaný ve výzvě žalobkyni poučil, že namísto zaplacení určené částky může označit osobu řidiče s tím, že pokud bude řidič nekontaktní nebo se mu nepodaří přestupek prokázat, bude zahájeno řízení se žalobkyní jakožto provozovatelem vozidla. Na výzvu žalobkyně reagovala sdělením, které žalovaný obdržel 4. 6. 2021. V něm označila osobu řidiče a doplnila následující informaci: *„Pro případ zahájení přestupkového řízení o přestupku provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (silniční zákon), ve znění pozdějších předpisů, zmocňuje provozovatel ke svému zastupování, dle § 33 odst. 2 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, Ing. M. J., nar. X, trvale bytem X. Toto zmocnění je však časově omezeno do 31. 12. 2021.“* Žalovaný následně činil další kroky ke zjištění řidiče vozidla, načež dne 30. 6. 2021 vydal usnesení o odložení věci (přestupku blíže neustanoveného řidiče). Dne 30. 6. 2021 zároveň vydal příkaz, kterým žalobkyni uznal vinnou ze spáchání přestupku dle § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Příkaz doručil do datové schránky žalobkyně dne 1. 7. 2021. Dne 3. 5. 2022 pak zástupce žalobkyně (spolu s novou plnou mocí) zaslal žalovanému sdělení, v němž jej informoval, že dosud neobdržel příkaz, že se o něm dozvěděl až od žalobkyně a že proti němu podává odpor. Následně dne 13. 7. 2022

podal zástupce žalobkyně žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti. Této žádosti Krajský úřad Jihomoravského kraje nevyhověl s odůvodněním, že odpor byl podán opožděně, neboť příkaz byl řádně doručen žalobkyni dne 1. 7. 2021. Zmocnění před zahájením řízení totiž nemohlo vzniknout na základě shora citovaného sdělení žalobkyně. Pro vznik zmocnění pro budoucí řízení je podle Krajského úřadu Jihomoravského kraje nezbytné doložení prezidiální plné moci s úředně ověřenými podpisy.

6. Jádrem sporu je tak otázka, zda shora citovaná formulace obsažená ve sdělení žalobkyně představovala účinné udělení plné moci Ing. M. J. Na tuto otázku, přitom poskytuje zcela jednoznačnou odpověď rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2015, č. j. 1 As 238/2015-28 (všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz), a další v něm uváděná judikatura. S ohledem na skutečnost, že zmocnění, které učinila žalobkyně v nyní projednávané věci je prakticky shodné, jako v tomto rozsudku Nejvyššího správního soudu, dovolí si soud přímo odkázat na jeho doslovné znění:

„[14] Nejvyšší správní soud již několikrát rozhodl, že plnou moc pro správní řízení dle § 33 správního řádu lze udělit i před zahájením tohoto řízení. Zastoupení účastníka řízení pak vzniká v okamžiku zahájení příslušného řízení (viz např. rozsudek ze dne 1. 4. 2015, čj. 1 As 9/2015 – 27, či ze dne 25. 11. 2015, čj. 2 As 167/2015 – 48). Jiný závěr nevyplývá ani ze stěžovatelem odkazovaného rozsudku ze dne 28. 2. 2011, čj. 9 As 87/2010 – 77, kde se Nejvyšší správní soud k účinkům plné moci v okamžiku, kdy již bylo zahájeno správní řízení, nikterak nevyjadřoval.

[15] Při posuzování rozsahu zmocnění je vždy třeba hodnotit, jakým úmyslem byli zmocnitel a zmocněnec vedeni při sepisování plné moci (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 18. 12. 2008, čj. 8 Azs 16/2007 - 158). V plné moci, jež je součástí Sdělení o totožnosti řidiče vozidla, je uvedeno: „Pokud by správní orgán ve věci shora uvedené spisové značky zahájil řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu provozovatele vozidla, ve smyslu ust. 125 f 1 zák. č. 361/2000 Sb., zákon o provozu na pozemních komunikacích (silniční zákon), ve znění pozdějších předpisů, ustanovují pro celé toto řízení zmocněncem společnost FLEET Control, s. r. o., IČ: 24149322, se sídlem Smetanovo nábřeží 327/14, Praha 1, a to ve smyslu ust. 33 odst. 2 písm. b) zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a to v plném rozsahu ke všem úkonům, včetně doručování písemností.“ Z textu plné moci je tak zcela nepochybné, že účelem plné moci bylo sjednání zastoupení stěžovatele pro případ zahájení řízení o správním deliktu.“

7. Podle krajského soudu není žádný důvod se od výše citovaných úvah Nejvyššího správního soudu v nyní posuzované věci jakkoliv odchýlit. Výše citovanou pasáž obsaženou ve sdělení žalobkyně nelze považovat za pouhou informaci o tom, kdo ji bude v budoucnu (možná) zastupovat. Žalobkyně v daném textu totiž výslovně zmocňuje Ing. M. J. ke svému zastupování v případném přestupkovém řízení. Citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu přitom jednoznačně vyvrací názor, že by zmocnění pro budoucí správní řízení mohlo být učiněno pouze prezidiální plnou mocí s úředně ověřenými podpisy. Kromě toho daný rozsudek také opakuje konstantní právní názor, že pro účinnost plné moci není nutné, aby obsahovala výslovný souhlas zmocněnce.
8. Zmocnění k zastupování pro Ing. M. J., které žalobkyně učinila ve svém sdělení doručeném žalovanému dne 4. 6. 2021, bylo tedy účinné pro řízení o přestupku vedené u žalovaného pod sp. zn. MR-S 13941/21-ODO NABS/7, a to do 31. 12. 2021, neboť do tohoto data bylo časově omezeno. S ohledem na to, že příkaz byl vydán a doručován dne 1. 7. 2021, měl být doručován zástupci žalobkyně. Byl-li doručen pouze žalobkyni, byl

doručen neúčinně a nikdy ani nenabyl právní moci. Jestliže se zmocněnec žalobkyně dozvěděl o příkazu až s odstupem času od žalobkyně (což žalovaný nezpochybňoval) a příkaz mu nebyl v mezidobí doručen jiným způsobem, nelze považovat jím podaný odpor dne 3. 5. 2022 za opožděný. Tímto odporem se příkaz ruší a řízení pokračuje (viz § 150 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů). Po podání odporu počala běžet nová šedesátidenní lhůta pro rozhodnutí ve věci samé (viz § 94 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich). Žalovaný v této lhůtě nerozhodl (a nečinil ostatně ani jiné úkony v řízení o přestupku), proto soudu nezbývá než konstatovat, že je žalovaný v tomto řízení nečinný.

IV. Shrnutí a náklady řízení

9. Krajský soud na základě shora provedeného posouzení shledal žalobu důvodnou, a proto žalovanému na základě § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil povinnost vydat rozhodnutí ve shora označeném přestupkovém řízení a stanovil mu k tomu lhůtu 30 dnů, kterou s ohledem na obtížnost věci (jedná se o standardní přestupkovou agendu) a stav řízení (přestupkové řízení je po podání odporu *de facto* v počátku) považuje za přiměřenou.
10. O nákladech řízení žalobce bylo rozhodnuto na základě § 60 odst. 7 s. ř. s. Soud procesně úspěšnému žalobci náhradu nákladů řízení nepřiznal z důvodů zvláštního zřetele hodných. Tyto důvody spočívají v tom, že žalobkyně spolu se svým zástupcem záměrně vyvolali procesní situaci, která vedla k nečinnosti žalovaného, a krajský soud nemá pochybnosti o tom, že udržování této procesní situace do doby, než dojde k prekluzi oprávnění správních orgánů přestupek potrestat, bylo vědomou procesní taktikou žalobkyně a jejího zástupce. Soudu je z vlastní rozhodovací činnosti známo, že Ing. M. J. v řadě správních řízení zastupuje obviněné z přestupku v oblasti provozu na pozemních komunikacích, kteří využívají tzv. pojištění proti pokutám (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2020, č. j. 1 As 412/2019-32, nebo rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 31. 3. 2016, č. j. 41 A 106/2014-30). Smyslem činnosti tohoto „pojištění“ je všemi prostředky zajistit beztrestnost klientů za dopravní přestupky či správní delikty (viz též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2016, č. j. 6 As 73/2016-40). Tento zmocněnec naplňuje smysl své činnosti konstantně obstrukčními praktikami, které činí jménem zastoupených, kteří si jej i s vědomím toho jako zmocněnce volí zcela dobrovolně (žalobkyni zjevně nevyjímaje). Obstrukční úkony jsou tak přičitatelné přímo účastníkům řízení, jejichž jménem jsou činěny. Nutno dodat, že samotné „pojištění“ je krajně společensky nebezpečné, neboť řidiči, kteří je využívají, jsou fakticky vedeni k ignorování pravidel silničního provozu v domnění, že jim nehrozí žádná sankce (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2017, č. j. 4 As 199/2017-30). Obecně soud nemůže přistoupit na posvěcení takovéto činnosti a mimo jiné také aprobovat její částečné financování cestou přiznávání náhrad nákladů soudních řízení, je-li úspěch před soudem právě důsledkem obstrukční činnosti, a nikoliv kontinuální snahy dosáhnout nápravy protiprávního stavu. V daném konkrétním případě byla žalobkyní (potažmo zástupcem) záměrně zvolena právně ne zcela vyjasněná možnost zmocnění pro možné budoucí správní řízení se zřejmým cílem jakýmkoliv způsobem „nachytat“ správní orgán. Jak je totiž zřejmé již z judikatury, na kterou žalobkyně poukazovala (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2015, č. j. 1 As 238/2015-28), osoby spojené s tzv. pojištěním proti pokutám v jiných případech při využití shodného zmocnění naopak namítali, že takové zmocnění nemohlo být účinné, a bylo proto chybně doručováno zmocněnci. Zdejší soud proto nemá pochybnosti o tom, že se jedná o záměrné vyvolání

nejasné procesní situace, kterou žalobkyně se svým zmocněncem hodlali využít ve svůj prospěch bez ohledu na to, zda bude správní orgán považovat zmocnění za účinné či nikoliv.

11. O nákladech řízení žalovaného bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nebyl ve věci úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 19. prosince 2022

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu